

ב"ה

מגלת התקומה והעצמאות

ליום העצמאות
ולעשרת ימי התשועה

ד"ר חגי בן-ארצי

מגילת התקומה והעצמאות ד"ר חגי בן-ארצי

הקלדה: אסתר ששון

עיצוב: **אשחר & more** ראומה הכת | 02-6511122

נדפס בישראל שבט תשע"ח, פברואר 2018

אין לשכפל, להעתיק, לצלם, להקליט, לאכסן במאגר מידע, לשדר או לקלוט בכל דרך או אמצעי אלקטרוני, אופטי, מכני או אחר כל חלק שהוא מן החומר שבספר זה. שימוש מסחרי מכל סוג שהוא בחומר הכלול בספר זה אסור בהחלט אלא ברשות מפורשת בכתב מהמוציא לאור.

©

כל הזכויות שמורות לחגי בן ארצי ולהוצאת ספריית בית אל בע"מ

ת"ד 34101 ירושלים 9134002 טל' 02-6427117 www.beitel.co.il

הזכויות על השירים שמורות לאקו"ם

הזכויות על התמונות והמפות שמורות להוצאות הספרים

All Rights Reserved 2018. to Sifriyat Bet-El Publishing

Ltd P.O.B 34101 Jerusalem 9134002 Tel. 02-6427117

תודות

• התמונות מתוך אתר לע"מ: עמ' 45, 50, 59, 64, 66, 83, 88, 92, 108, 130, 147, 148 | הרמן חנניה | 14, 23, 150, מילר משה | 31, 33, 48, 58, 63, 86, 114, 132, זולטן קלוגר | 47, מאצ'ון ארוקס | 67, מנדלסון הוגו | 101, מיכה פרי | 121, סהר יעקב | 126, כהן פריץ | 130, פרידן משה | 142, אלדן דוד | 149, מרק ניימן • עמ' 57, 72, מתוך אתר פיקיויקי • המפה בעמ' 51, וויקיפדיה - Ori • המפה בעמ' 128, וויקיפדיה - Mikey641 • המפה בעמ' 138, וויקיפדיה - פליקס במנהרת הזמן • המפה בעמ' 146, וויקיפדיה - The Education Center of the National • התמונות מתוך אתר shutterstock: עמ 16, Protasov AN | עמ 40, 47, Flik | עמ 87, pokku | עמ 124, Lerner Vadim | עמ 148, Dmitry Pistrov | עמ 160, Phish Photography

תוכן

7		הקדמה
9	הקשר המתמשך לארץ-ישראל	פרק ראשון
19	תלמידי הגר"א ומבשרי הצינונות	פרק שני
29	"חבת ציון" והסתדרות הצינונית	פרק שלישי
43	ההפכה המדינית בתנועה הצינונית	פרק רביעי
57	המנדט הבריטי בארץ-ישראל	פרק חמישי
73	מדינת ישראל קמה	פרק ששי
91	מגלת העצמאות	פרק שביעי
101	מלחמת העצמאות: הנס הגדול	פרק שמיני
105	מלחמת העצמאות: הפלישה שנבלמה	פרק תשיעי
117	מלחמת העצמאות: ימי ההפוגה	פרק עשירי
127	מלחמת העצמאות: מבלימה להתקפה	פרק אחד עשר
	השנים הראשונות:	פרק שנים עשר
143	קבוץ גלילות והפרחת השממה	
153	הניסים בהקמת מדינת ישראל הרב יוסף דב הלוי סולובייצ'יק	נספח

הַקְדָּמָה

תהליך תקומתו ותחיתו של העם היהודי במולדתו העתיקה לאחר כמעט אלפים שנות גלות ופזור הוא ללא ספק הארוע המופלא ביותר והייחודי ביותר בהיסטוריה האנושית.

עם קטן, שיצא לגלות של עשרות דורות, לא רק שלא התבולל ולא נעלם, אלא שמר על זהותו, על אמונתו, על תורתו ועל זיקתו לארצו, שממנה גורש והוגלה בכוח הזרוע. מי היה מאמין, שהעם הזה ישוב לארצו ויבנה בה מחדש את חיי הממלכתיים - והגם הזה התרחש!

העם הזה קם מן העפר ומן האפר וכנגד כל הסכויים התקבץ מארבע כנפות תבל, והצליח להתמודד עם אתגרים בלתי אפשריים ועם מכשולים על-אנושיים.

אין ספק, שבתהליך המופלא הזה התגלתה עצמתו וגבורתו של העם היהודי, וכך מספרים את הספור כל ספרי המחקר ההיסטורי. "מגלת התקומה והעצמאות" חושפת את הגורם הנוסף, שבלעדי כל המהלך הציני היה מסתיים בכשלון חרוץ - א-לוהי ישראל, שמוביל את גאולת ישראל כדי לקים את הבטחתו ואת בריתו. אכן, המימד הנסי של תקומת ישראל מקפל ומדגש על רקע העבדה, שכלו מופיע בחזונו של נביאי ישראל וחכמיו. כל מה שהובטח בתנ"ך מתגשם לעינינו - צעד אחרי צעד, שלב אחרי שלב, בדיוק לפי התכנית הא-לוהית.

הספור הציני אינו שלם בלי שמשלים בו הא-לוהי והאנושי, ההשגחה העליונה עם מסירות הנפש הגדולה. "מגלת התקומה והעצמאות" בנויה על השלוב הזה ומציגה אותו לאורך כל דרכו של המפעל הציני - מעלייתם של תלמידי הגר"א והיצאה מן החומות ועד שנותיה הראשונות של מדינת-ישראל. במרכז המגלה שני הנצחונות העקריים של התנועה הצינית - הנצחון

עצמאות

ישראל
SRRAEL
אשראיל

ישראל
SRRAEL
אשראיל

תש"ח

על האמפריה הבריטית והנצחון על העולם הערבי במלחמת העצמאות.
השנה - תשע"ח - אנוחנו מצינים וחוגגים 70 שנה לשני הנצחונות מתש"ח
לתשע"ח (1948-2018).

המגלה נועדה ללמוד ולעיון לא רק ביום העצמאות אלא גם בעשרת
ימי תשועה" שמפרידים בין חג הפסח - חג הגאולה הראשונה - ובין יום
העצמאות, חג הגאולה של דורנו.

כל הנתונים ההיסטוריים שמופיעים במגלה שאובים בצורה מדויקת וקפדנית
מהפרסומים הרשמיים של משרד החינוך ושל משרד החנוכה. לצערנו,
הפרסומים האלה משתמשים אך ורק בתאריכים לוועזים; המגלה מתקנת את
הלקוי הזה ומביאה קודם כל את התאריך העברי ולצדו את התאריך הלועזי.

"מגלת התקומה והעצמאות" מצטרפת לשלוש אחרותיה הוותיקות: "מגלת
הנפה", "מגלת ששת הימים" ו"מגלת המרד והחרבן". אני מלא הודיה
לבורא עולם שזכני לספר את הספור המופלא של ההיסטוריה היהודית
- הן העתיקה והן החדשה - מתוך מבט שמשלב אמונה עם מדע, תורה
עם מחקר. אני תפלה, שיזכני ה' להשלים את המפעל ב"מגלת השואה
והגבורה", שאני מקנה שתופיע גם היא בקרוב.

אני מודה לספרית בית-אל ולמנהליה שמעון אבוטבול ושיגיב תורג'מן,
שהם שתפים נאמנים ומסורים במפעל החשוב הזה, ומקנה להמשך העבודה
המשתפת והפוריה. כמו כן אני מודה לרב הישוב בית-אל, הרב שלמה אבינר,
שמלווה את מפעל המגלות גם בעדוד ותמיכה וגם בעצה והדרכה.

תודה למקלידה של כל ספרי, אסתר ששון, על עבודתה המקצועית,
ולבעלה מאיר על עצותיו המועילות. תודה גם לגרפיקאיות המוכשרות
שמלוות את המפעל: ראומה הכט וחני כהן, ואחרונות חביבות - הרבה
תודות לבנותי נגה ותמר, ששללא עזרתן המקצועית בתחום המחשוב לא
יכולתי לזווג אפילו צעד אחד. תחזקנה ידיכם ותבורכו בכל מעשיכם.

עמאות

המדינה
העברת המדינה
למדינת ישראל
ב-1948

ישראל
ISRAEL
اسرائيل

מוצארכוב
לכונ

המדינה
העברת המדינה
למדינת ישראל
ב-1948

מוצארכוב
לכונ

אבגדהווחשו
כדלמסנסע
פרעיקרשת
(ל?ו, -)

תשי"ח

אבגדהווחשו
כדלמסנסע
פרעיקרשת
(ל?ו, -)

מוצארכוב
לכונ

פֿרָק ראשון

ללל ללל

הקִשָּׁר הַמֵּתִמְשָׁךְ לְאַרֶץ-יִשְׂרָאֵל

(א) בַּמְהֵלֶךְ אַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנוֹת הַמֵּאַבְקָה עִם הָאִמְפֵּרִיָּה הָרוֹמִית מִיְלִיוֹנֵי
 יְהוּדִים נִהְרָגוּ בְּאַרֶץ וּבִתְפוּצוֹת. (ב) מֵאוֹת אֲלָפִים הוּגְלוּ מֵאַרֶץ-יִשְׂרָאֵל
 וְנִמְכְּרוּ כַּעֲבָדִים בְּרַחֲבֵי הָעוֹלָם. (ג) בֵּית מִקְדָּשֵׁנוּ חָרַב לְפָנֵי כְּאֲלָפִים שָׁנָה
 (בְּשָׁנַת 70 לְסַפְּרָה הַכְּלָלִית), וִירוּשָׁלַיִם עִיר קְדִישֵׁנוּ הִפְכָּה לְעִיר רוֹמִית-
 אִילִית: אֵילִיָּה קַפִּיטוֹלִינָה. (ד) גַּם בְּתִקּוּפַת הָאִמְפֵּרִיָּה הַבִּיזָנְטִית פָּרְצוּ
 מְרִידוֹת שֶׁל הַיְהוּדִים שֶׁנִּזְתְּרוּ בְּאַרֶץ, וּבַעֲקֹבוֹתֵיהֶן הִתְמַעֵט עוֹד יוֹתֵר.
 הַיְשׁוּב הַיְהוּדִי. (ה) עִם-יִשְׂרָאֵל יֵצֵא לְגִלוֹת אַרְכָּה שֶׁל כ־1600 שָׁנָה.
 (ו) אָבֵל הָעָם הַיְהוּדִי לֹא שָׁכַח אֶת מוֹלַדְתּוֹ. (ז) בְּכָל תְּפִלָּה, בְּכָל בְּרָכָה,
 בְּכָל אַרְוֵעַ - הֵן שֶׁל שִׁמְחָה וְהֵן שֶׁל אָבֵל - זְכָרְנוּ אֶת אַרֶץ-יִשְׂרָאֵל וְאֵת
 יְרוּשָׁלַיִם. (ח) נִשְׁאַרְנוּ נְאֻמָּנִים לְשִׁבּוּעָה שְׁנֹשְׁבָעֵנוּ כְּשִׁיִּצְאָנוּ לְגִלוֹת:
 (ט) "אִם-אֶשְׁכַּחְךָ יְרוּשָׁלַיִם תִּשְׁכַּח יְמִינִי, תִּדְבַּק-לְשׁוֹנִי לְחַפֵּי אִם-לֹא
 אֲזַכְּרֶכֶּי; אִם-לֹא אֲעֲלֶה אֶת-יְרוּשָׁלַיִם עַל רֹאשׁ שִׁמְחָתִי." (י) אָפְלוּ
 בְּבִרְכָּה שְׁנֹאֻמַּרְתַּ לְאַחַר אֲכִילַת כֶּמֶה עוֹגְיוֹת לֹא שָׁכַחְנוּ לְהַזְכִּיר אֶת

עצמות

ישראל
אשרא

תש"ח

אֲרָצֵנוּ, אֶת עֵירָנוּ וְאֶת בַּיִת מִקְדָּשֵׁנוּ: (א) "בְּרוּךְ אַתָּה ה', אֱלֹהֵינוּ מְלֶכֶּה
הָעוֹלָם, עַל הַמַּחְיָה וְעַל הַפְּלִפְלָה וְעַל תְּנוּבַת הַשָּׂדֶה וְעַל אֶרֶץ הַמְּדֵדָה
טוֹבָה וְרַחֲבָה שְׂרָצִיתָ וְהִנְחַלְתָּ לְאַבֹּתֵינוּ לְאָכֹל מִפְּרִיָּהּ וּלְשִׁבּוֹעַ מִטּוֹבָהּ.
(ב) רַחֵם נָא ה' אֱלֹהֵינוּ עַל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ וְעַל יְרוּשָׁלַיִם עִירְךָ וְעַל צִיּוֹן
מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ. וְעַל מִזְבְּחֶךָ. וְעַל הַיְכָלְךָ. (ג) וּבִגְוָהּ יְרוּשָׁלַיִם עִיר הַקֹּדֶשׁ
בְּמַהְרָה בְּיָמֵינוּ. וְהַעֲלֵנוּ לְתוֹכָהּ. וְשִׁמְחֵנוּ בְּבִנְיָנָהּ וְנֹאכַל מִפְּרִיָּהּ וְנִשְׂבַּע
מִטּוֹבָהּ וּנְבָרְכֶךָ עָלֶיךָ בְּקִדְשָׁהּ וּבְטַהֲרָהּ. (ד) כִּי אַתָּה ה' טוֹב וּמְטִיב לְכָל
וְנוֹדֵה לָךְ עַל הָאָרֶץ וְעַל הַמַּחְיָה. (ו) בְּרוּךְ אַתָּה ה', עַל הָאָרֶץ וְעַל הַמַּחְיָה
וְעַל הַפְּלִפְלָה". (ט) כִּמָּה אֶהְבָּהּ, כִּמָּה גַּעְגּוּעִים, כִּמָּה רְצוֹן לְשׁוֹב הַבַּיִתָּה
מִשְׁתַּקְפִּים בְּבִרְכָה הַקְּטָנָה הַזֹּאת. (י) כִּךָ גַּם בְּתַפְלוֹת הָעַמִּידָה - שְׁחֲרִית,
מְנַחָה וְעֶרְבִית - וּבְבִרְכוֹת הַמְּזוֹן, בְּשִׁפְתוֹת וּבְמוֹעֲדִים, בְּשִׁבְעַת הַבְּרָכוֹת
שֶׁל הַנְּשׂוֹאִין וּבְנִיחוּם אֲבֵלִים, בְּתַפְלוֹת הַ"הֶלֶל" שֶׁל הַחֲגִים וּבְקִיּוֹנוֹת שֶׁל
יָמֵי הַתַּעֲנִית. (יב) בְּכָל בְּרָכָה כְּזֹאת הַכְּרִזְנוּ קִבֵּל עִם וְעוֹלָם: (יג) לֹא וְתִרְנוּ
עַל אֲרָצֵנוּ, לֹא הַפְּקָרְנוּ אֶת מוֹלְדֹתֵנוּ, לֹא זָנַחְנוּ אֶת עִיר קְדְשֵׁנוּ. (יד) אֲנַחְנוּ
עוֹד נָשׁוּב כְּפִי שֶׁהַבְּטִיחַ לָנוּ א-לוֹהֵינוּ עַל יְדֵי עַבְדֵינוּ הַנְּבִיאִים. (טו) וְכָל מִי
שִׁיּוֹשֵׁב בְּבֵיתֵנוּ צָרִיךְ לְדַעַת, שֶׁהוּא תּוֹשֵׁב אֶרְעֵי, אוֹרַח זְמַנֵי עַד שְׁנוֹזָה
לְשׁוֹב לְבֵיתֵנוּ, שֶׁמִּמֶּנּוּ גּוֹרְשָׁנוּ בְּכוּחַ הַזִּירּוּעַ וּבְאַכְזָרִיוֹת אֵימָה. (טז) לֹא רַק
בְּתַפְלוֹת וּבְבִרְכוֹת שֶׁקִּבְעוּ חֲכָמֵינוּ זְכָרְנוּ אֶת אֶרֶץ-יִשְׂרָאֵל וְאֶת יְרוּשָׁלַיִם.
(יז) בְּכָל הַפְּיוּטִים שֶׁחִבְרוּ מְשׁוֹרְרִים בְּקַהְלוֹת יִשְׂרָאֵל - בְּאַשְׁכְּנֵי וּבִסְפָרָד,
בְּמְרוֹקוֹ וּבְתִימָן - הִגְעִיגוּעִים לְחִזּוֹר לְאֶרֶץ הַקּוֹדֶשׁ וְלַעִיר הַקּוֹדֶשׁ הֵם
הַנּוֹשֵׂא הַמְּרֻכָּז. (יח) אֲלַעֲזֹר הַקְּלִיר יוֹסִי בֶן יוֹסִי, שְׁמוּאֵל הַנְּגִיד וְרַבִּי
שְׁלֹמֹה אֶבְן גְּבִירוֹל, רַבְּנֵנוּ גֵרְשׁוּם מְאוֹר הַגּוֹלָה וְרַבִּי שְׁלֹמֹה יִצְחָקִי (רש"י),
רַבִּי אַבְרָהָם אֶבְן עֶזְרָא וִיהוּדָה אֶלְחָרִיזִי, רַבִּי יִשְׂרָאֵל נְגִ'אָרָה וּשְׁלֹמֹה
אֶלְקָבֶץ, רַבִּי שְׁלוֹם שְׁבָאזִי וְרַבִּי אֶלְיָעֶזֶר אֶזְכָּרִי - אֵלֶּה הֵם רַק דּוֹגְמָאוֹת

צמאות

אבני החושן
המסע המדעי של בני ישראל
אל הארץ הקודש

מזרח וישראל
ISRAEL
اسرائيل

מזרח וישראל

מזרח וישראל
כדלמסנסיע
פריציקרשת
(7:11; 7:12)

תש"ח

אבני החושן
כדלמסנסיע
פריציקרשת
(7:11; 7:12)

מזרח וישראל

אחדות מעשרות רבות של משוררי ציון. (כה) אבל הגדול במשוררי ציון הוא רבי יהודה הלוי, שחי בספרד לפני כ-900 שנה (1140-1075 לספירה הכללית). (כו) שירו "ציון הלוא תשאלי", שהוכנס לסדר הקינות בתשעה באב, הוא המנון שאין כמוהו של געגועים לשוב לנחלת ה', מקום השכינה. (כז) גם רבים משיריו ספוגים באותו רגש עמוק: "לבי במזרח ואנכי בסוף מערב, איך אטעמה את אשר אכל ואיך יערב?" (כח) "יפה נוף, משוב תבל, קריה למלך רב - לך נכספה נפשי מפאתי מערב". (כט) רבי יהודה הלוי לא הסתפק בשירה של כסופים; בספרו "הפזורים" קרא ליהודי העולם לצאת מהגלות ולעלות לארץ-ישראל. (ל) הוא נתן לבני דורו דוגמא אישית ועלה לארץ-ישראל, שהיתה באותה תקופה תחת שלטון הצלבנים. (לא) לפי האגדה נדרס על ידי פרש ערבי כאשר התפלל ליד הכותל המערבי. (לב) חוקרים בימינו סבורים, שלא זכה להגיע לארץ אלא מת בדרך אליה - כנראה באניה שטבעה בדרך ממצרים לִפּוֹ. (לג) רבי יהודה הלוי לא היה היחיד שנסה לעלות לארץ-ישראל. (לד) גם רבי משה בן מימון (הרמב"ם), הפוסק והפילוסוף הגדול, הגיע לארץ באותה תקופה, אך נאלץ לעזוב בגלל קנאותם הדתית של הצלבנים-הנוצרים, שעקרו באכזריות כל נוכחות יהודית. (לה) אחריהם עלה לארץ רבי משה בן נחמן (הרמב"ן), שזכה לחידוש את הקהלה היהודית בירושלים ולהקים בה בית-כנסת ראשון לאחר התקופה הצלבנית (1270-1267). (לו) בעקבות קריאתם ועלייתם של גדולי ישראל, עלו לארץ בסוף התקופה הצלבנית 300 רבנים ותלמידיהם מצרפת ומאנגליה. (לז) בראשם עמדו רבי יחיאל מפאריס ורבי יהונתן מלוניל, והם הקימו בעכו קהלה עם מוסדות של תורה ותפלה. (לח) אבל גם הם נאלצו לעזוב, כאשר הממלוכים כבשו את עכו והחריבו אותה.

עצמות

ישראל אשרא

המחבר
המחבר
המחבר

תש"ח

(לט) לא רק ללמוד תורה עליו יהודים לארץ, אלא גם לתור ולחקור אותה ולספר לאחיהם בגולה על מצבה ועל מצבם של היהודים שגזתו בה.

(מ) ראשון התירים- החוקרים היה רבי בנימין מטודלה שבספרד, ואחריו רבי פתחיה מרגנשבורג שבאשכנז. (מא) כתביהם מכילים ידיעות רבות על יהודי ארץ-ישראל בתקופה הצלבנית, וכן התחלות של מחקר היסטורי-גיאוגרפי של אתרים ומקומות קדושים בארץ. (מב) מי שהמשיך במפעלם הוא רבי אשתורי הפרחי, שעלה לארץ בתקופה הממלוכית לפני כ-700 שנה; הוא התישב בבית שאן ועסק במשך שנים במחקר גיאוגרפי והלכתי של ארץ-ישראל והמצוות התלויות בה. (מג) את מחקריו סכם בספרו החשוב: "כפתור ופרח", שראוי לראותו כראשון המחקרים בלמודי ארץ-ישראל. (מד) לאחר גרוש היהודים מספרד לפני כ-500 שנה (1492 לספירה הכללית) גברה העליה לארץ-ישראל. (מה) קבוצה גדולה של עשרות רבנים ומקבלים הרגישו, שסופה האכזרי של יהדות ספרד המפוארת הוא סימן משמים, שהגיע הזמן לעזוב את הגלות ולחזור הביתה. (מו) הראשונים היו רבי יוסף קארו ורבי שלמה אלקבץ, שניהם ממשפחות של מגורשי ספרד, שזכו לפי עדותם להתגלות של רוח הקודש, שצותה עליהם לעלות לארץ ישראל. (מז) הם עלו לצפת שבגליל, ומשם יצאה קריאתם לחבריהם המקבלים להצטרף אליהם "פי הגיע זמן הגאולה". (מח) ואכן, גדולי המקבלים נענו לקריאתם, ביניהם: רבי משה קורדובירו, מחבר הספרים "פרדס רמונים" ו"תומר דבורה". (מט) רבי משה אלשיך, מחבר הפירוש "תורת משה" על התורה; ורבי אליעזר אזכרי, מחבר "ספר חרדים". (נ) רבי אליהו די-וידאש, מחבר הספר "ראשית חכמה"; והפיטן רבי ישראל נג'ארה. (נא) אבל הבולט שבכלם היה הארי, רבי יצחק לוריא, שהפך למורם ולמדריכם של

צמאות

המדינה
הממשלה
התורה
החוקים
המנהל
האזרחי
המקצועי
המסחרי
המדיני
המקצועי
המסחרי
המדיני

ישראל
ISRAEL
اسرائيل

מזרח כחול לבן

המדינה
הממשלה
התורה
החוקים
המנהל
האזרחי
המקצועי
המסחרי
המדיני

מזרח
כחול לבן

תש"ח

אבגוהווחטי
כדלמסנסע
פריציקרשת
(ל:ז: -)

מזרח
כחול לבן

כל בני החבורה. (נד) הם ותלמידיהם הפכו את צפת למרכז התורה של
העם היהודי. (נג) כאלף שנה לאחר בטול הסנהדרין בטבריה חזרה ארץ-
ישראל להיות המרכז הרוחני של העם. (נד) מצפת יצא ספר ההלכה
"שלחן ערוך" של רבי יוסף קארו, שהתקבל כספר ההלכה העקרי של
עם-ישראל בכל תפוצותיו. (נה) מצפת יצאה תורת הקבלה של האר"י,
שנכתבה על ידי תלמידו רבי חיים ויטאל, שהפכה היסוד לכל זרמי
החסידות והקבלה שבאו אחריה. (נו) מצפת יצאו הפיוטים, שהביאו לעם
כלו את בשורת הגאולה, כמו "לכה דודי" של רבי שלמה אלקבץ ו"ה-
רבון עולם" של רבי ישראל נג'ארה. (נז) קריאתם של המקבלים השפיעה
על שני יהודים בתורפיה: חנה מנדס (דונה גרציה) וחתנה דון יוסף
נשיא, שניהם צאצאי אנוסים שחזרו ליהדותם והגיעו למעמד פוליטי
וכלכלי גבוה בחצר הסולטן. (נח) הם בקשו וקבלו מן הסולטן סולימן

חנה מנדס לבית נשיא - דונה גרציה

עצמות

ישראל
Israel
אשרא

ישראל
ישראל
ישראל

תש"ח

המפואר רשיון לבנות את טבריה ולישב בה ובסביבתה יהודים ממגרשי ספרד. (ט) ואכן, דון יוסף התחיל לבנות את חומת טבריה, ואף נסה לפתח תעשייה של יצור אריגי משי. (ו) אך תכניתו לא הצליחה בסופו של דבר בגלל גורמים פוליטיים וכלכליים בהצר הסולטן, שהתקנאו במעמדם ובהצלחתם של דון יוסף ודונה גרציה, ומנעו את המושך הגשמת חזונם הגדול. (ז) אבל גם יהודי התפוצות לא נענו לקריאתם של חנה ויוסף נשיא, וכך הוחמצה שעת כושר גדולה. (ח) אבל קריאתם של המקבלים ומאמציה של משפחת נשיא לא היו לשוא. (ט) השפעתם הובילה להתגברות העליה לארץ-ישראל, שמפאן ואילך לא הייתה רק של יחידים אלא של קבוצות גדולות ומגבשות. (י) כך הגיעו לארץ רבי חיים אבולעפיה ותלמידיו מתורכיה, שחדשו את הקהלה היהודית בטבריה. (יא) באותה תקופה הגיעו רבי חיים בן עטר ותלמידיו ממוקו, שחזקו את הקהלה היהודית בירושלים. (יב) כאן זכה רבי חיים, שקבל

העיר טבריה בימיו של ר' חיים אבולעפיה

עצמאות

המדינה
העברת המדינה
המדינה העברת המדינה
המדינה העברת המדינה

ישראל
ISRAEL
اسرائيل

מוצרכוכון לבן

המדינה
העברת המדינה
המדינה העברת המדינה
המדינה העברת המדינה

מוצרכוכון לבן

תש"ח

אבנדרהווחשי
כדלמסנסע
פרעציקרשת
(?!, -)

מוצרכוכון לבן

תמונה עתיקה של צפת

את התואר "קדוש" לסיים את פרושו הגדול "אור החיים" על התורה.
(ט) לירושלים הגיעו מפולין גם מאות מתלמידיו של רבי יהודה החסיד עם רבם, והם שהתחילו את בנין בית הכנסת המפורסם "חורבת רבי יהודה החסיד". (סח) לצפת ולטבריה הגיעה חבורה גדולה של תלמידי הבעש"ט, רבי ישראל בעל שם טוב, מיסד החסידות. (טט) בראשם עמדו רבי מנחם מנדל מויטבסק, רבי אברהם מקאליסק, ורבי מנחם מפרמישלאן. (ע) לחברון, עיר האבות, הגיע גיסו של הבעש"ט, רבי גרשון מקיטב. (עא) חבורות הרבנים ותלמידיהם גבלו את "ארבע ערי הקודש": ירושלים, חברון, צפת וטבריה. (עב) בערים אלה התפתחו מרכזים של למוד תורה, שנתמכו על ידי יהדות הגולה, שראתה בהם את חדוש תורת ארץ-ישראל. (עג) אבל עם ישראל בהמוניו נשאר בגלות, שאליה התרגל ושפה בנה את חיי הפלפליים, החברתיים והתרבותיים במשך מאות שנים. (עד) מצד שני, ארץ-ישראל נשלטה בידי הנצרות והאסלם לסרוגין, שתי דתות שיצאו מן היהדות וראו בעם-ישראל עם

חורבת ר' יהודה החסיד

מקלל, שאבד את זכותו לחזור לארץ הקודש ולירושלים. (עה) העם הבין
בחושיו העמקים, שכל עוד שתי הדתות האלה שולטות בארץ-ישראל,
אין סכוי אמתית לשיבת ציון ולקבוצ גלויות. (עו) רק גס גדול, על-טבעי
ועל-אנושי, יפתח את הארץ מחדש לבניה. (עז) בדורות האחרונים
התרחש הגדול הזה.

על

עצמאות

המדינה
העברת
המדינה
העברת
המדינה
העברת

מזרח
ישראל
ISRAEL
اسرائيل

מזרח
ישראל
ISRAEL
اسرائيل

המדינה
העברת
המדינה
העברת
המדינה
העברת

מזרח
ישראל
ISRAEL
اسرائيل

תש"ח

אברהם ויחזק
כדלמסנסע
פריצקירשת
(?;: -)

מזרח
ישראל
ISRAEL
اسرائيل

לְכָה דוֹדֵי ר' שלמה אלקבץ

לְכָה דוֹדֵי לְקִרְאֵת כְּלָה פְּנֵי שַׁבַּת וְקַבְלָה

לא תבְּשִׂי ולא תכְּלְמִי
מה תשְׁתַּחֲוֶי ומה תִּהְיֶי
כָּךְ יִחַסוּ עֲנֵי עַמִּי
וּנְבִנְתָה עִיר עַל תְּלָה

וְהָיָה לְמִשְׁפַּחַת שִׁסְיָהוּ
וְרַחֲקוּ קָל מִבְּלִעְיָהוּ
שִׁישׁ עֲלֵיךְ אֶלְהֵיךְ
כְּמִשׁוֹשׁ חֲתָן עַל כְּלָה

יְמִין וְשִׂמְאל תִּפְרָצֵי
וְאֶת ה' תַּעֲרִיצֵי
עַל יַד אִישׁ בֶּן פְּרָצֵי
וְנִשְׁמַחָה וְנִגְיֵלָה

בְּאֵי בְּשִׁלּוֹם עֲטַרְתָּ בַעֲלָה
גַם בְּשִׁמְחָה בְּרִנָּה וּבְצַהֲלָה
תוֹךְ אֲמוּנֵי עַם סִגְלָה
בּוֹאֵי כְלָה בּוֹאֵי כְלָה

בּוֹאֵי כְלָה שַׁבַּת מִלְּפָתָה

שְׁמוֹר וְזָכוֹר בְּדַבּוּר אֶחָד
הַשְּׂמִיעֵנוּ אֵל הַפְּיִיךָ
ה' אֶחָד וְשִׁמוֹ אֶחָד
לְשֵׁם וּלְתַפְאֲרָתָהּ וּלְתַהֲלָה

לְקִרְאֵת שַׁבַּת לָכוּ וּנְלַכְהָ
כִּי הִיא מְקוֹר הַבְּרָכָה
מֵרֵאשׁ מִקְדָּם נְסוּכָה
סוּף מַעֲשֵׂה בְּמַחְשָׁבָה תַחֲלָה

מִקְדָּשׁ מְלֶךְ עִיר מְלוּכָה
קוּמֵי צְאֵי מִתּוֹךְ הַהֶפְכָּה
רַב לָךְ שַׁבַּת בְּעַמְקֵי הַכֶּבֶד
וְהוּא יַחְמַל עֲלֵיךְ חֲמֵלָה

הַתְּעַרְוּ מֵעַפְרֵי קוּמֵי
לְבָשֵׁי בְּגָדֵי תִפְאֲרָתְךָ עַמִּי
עַל יַד בֶּן יִשִׁי בֵּית הַלְחָמֵי
קִרְבָּה אֵל נַפְשֵׁי גְאֻלָּה

הַתְּעוֹרְרֵי הַתְּעוֹרְרֵי
כִּי בָּא אֲרֻךְ קוּמֵי אוּרֵי
עוּרֵי עוּרֵי שִׁיר דְּבַרֵי
כְּבוֹד ה' עֲלֵיךְ נִגְלָה

אבגדוהזחסי
כדלמסנסע
פריצקדשת
(?!, -)

עצמות

התחילת
המדינה
ב-1948
ביום
השמיני
לחודש
אייר
השני
לשנת
תש"ח
ביום
השמיני
לחודש
אייר
השני
לשנת
תש"ח

תש"ח

ואתם הרי ישראל ענפכם תתנו ופרְיכם תשאו לעמי ישראל כי קרבו לבוא
(יחזקאל לו, ח)